

[Holstein.]

maatte nøjes med, hvad der uparlamentarisk kaldes det rene Bluff, blot der kunde skrives nogle Linier sammen til en Art Forslag, selv om dette blev en Sammenroding af Blandingsgods fra de forskellige Meninger: Banken i to Afdelinger, een syg og een sund — hurtig Afvikling —, Statsgaranti opretholdt og dog usikker — een Likvidator — to Bankraad — Afstaaelse af hele Banken til en hvilken som helst (!) Køber i 1931 — alt sammen i den slette Uendelighed!

Der fandtes i Tomandsudvalgets Betænkning to Forslag, af hvilke Nr. 2 sprang Buk over Nr. 1. Ved nøjere Eftersyn viste det sig, at Bankledelsen samlede sig om Forslag I, der ogsaa havde tiltalt Nationalbanken, og som ikke var uoverensstemmende med en af Embedsmandsudvalget paatænkt Ordning. Men Forslag II støttedes nu modstræbende af Hr. Green og dernæst af den departementale Proteus Hr. Dalhoff, der med Lynets Hast omskifter fra Tremands- til Tomands-Udseende, og som driver Foranderligheden til den Fuldkommenhed: at have tre eller fire Meninger om samme Sag. I Sandhed, ingen Minister kunde forlange en villigere Trojtener. Og, som sagt, Indstillingen fra det erfaringsrige Tomandsudvalg formedes saaledes, at den blev som det, den Handelsrejsende, der nu til Dags benævnes Repræsentant, kalder en Prøvekolektion: alt til Faget henhørende af Bankforslag indeholdtes, og Ministeren havde blot at vælge. Han forsynede sig da ogsaa rigeligt."

Jeg skal dernæst henvise til, at efter en Udtalelse i en anden ledende Artikel i det andet udmærkede konservative Hovedstadsblad . . .

Formanden: Jeg maa anmode det ærede Medlem om ikke at fortsætte med de lange Oplæsninger.

Forslagsstilleren (Holstein): Det skal heller ikke være en Oplæsning, men jeg har ønsket at gøre Dr. Brandes' Vurdering af Tomandsudvalgets Arbejde til min til Begrundelse for, at jeg finder det betimeligt at søge en Tilkendegivelse angaaende Nationalbankdirektørens Honorar. Hr. Nationalbankdirektør Green skal, efter hvad der forlyder i „Nationaltidende“ — og jeg antager ikke, det kan være urigtigt —, have erklæret sig villig til og vedblivende at have været villig til helt at slaa en Streg over

Honoraret som Medlem af Tomandsudvalget.

Nu vilde det være interessant at vide, ud fra hvilke Bevæggrunde Nationalbankdirektør Green og Hr. Dalhoff oprindeligt har været villige og vedblev at være villige til at slaa en Streg over Honoraret. Var det, fordi de ærede Tomandsudvalgs-Medlemmer mente, at selv om deres Arbejde med Rimelighed havde Krav paa disse 20 000 Kr. af den insolvente Bank, saa vilde de som Grandseigneurer alligevel renoncere paa dette Honorar, vedblev de at have denne Villighed, saa de først opgav den, presset dertil af den daværende Handelsminister? Eller skulde Meningen være den, at de har ment, at det vist i Grunden vilde være mest honnet og mest passende, at de ikke modtog Honorar, men altsaa alligevel, til Trods for at de har ment, det var det mest passende og mest honnête, under Pres af den højtærede daværende Handelsminister indvilgede i at modtage Honoraret?

Jeg vender mig derefter til Departementschef Dalhoff og til hans Stilling som Embedsmand og som Medlem af Tomandsudvalget, og jeg maa maaske i den Forbindelse minde om, at et saa anset Blad som Dagbladet „Børsen“ i sin Tid under Landmandsbankforhandlingerne — det var i December 1922 — fremhævede i en ledende Artikel, at Følgen af det Opgør, der da fandt Sted, burde fremfor alt være, at der skabtes en ny Moral for vore højtstaaende Embedsmænd. Der stod følgende:

„Bensystemet maa forsvinde som Offer til en ny Moral.“

Til Dokumentation af, hvor overordentlig vanskeligt det maa være for Departementschef Dalhoff baade at overkomme sit Embede i Handelsministeriet og de Opgaver, han i øvrigt har — paa tilfredsstillende Maade efter almindelig menneskelige Betragtninger —, skal jeg tillade mig at nævne, hvilke Hverv Departementschefen har. Han er for det første Formand for danske Embedsmænds Samraad. Det staar mig ikke klart, om de danske Embedsmænd har valgt Departementschef Dalhoff til Formand, fordi de har ment, at han var en særlig distingveret Repræsentant for den danske Embedsstands bedste Egenskaber, eller om det er mere eller mindre tilfældigt, at dette Vælg er foregaaet. Han er endvidere Formand i Ministerialforeningen, han er udnævnt af Finansministeren til Medlem af Lønningsraadet — saa vidt jeg ved: et meget virksomt Medlem af Lønningsraadet —, han er Medlem af Socialraadet, han er Statens Forligsmand, han er Medlem af